

thet, og man der giver Gram istedetfor Ort, vil Følgen være den, at man faaer $4^{4/10}$ Ort istedetfor $2^{2/10}$, altsaa dobbelt Saameget. Det er det Hele, og det Samme gjælder om de Bestanddele, hvoraf en mere sammenfat Medicin maatte være blandet. Forholdet vil heelt igjennem bliiver det samme, da Inddelingerne i Decimalsystemet ere de samme.

Madvig: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Madvig: Den ærede Taler tager ganske feil med Hensyn til, hvorledes Forholdet vil stille sig. Der kan være Recepter paa Medicin, der bestaae af 1 Ort eller 1 Gran aldeles uskadelige Bestanddele og af andre ligesaa ubetydelige Mængder af overmaade vigtige og farlige Bestanddele, og hvor det er afgjørende, om man faaer den eller den Vægt, og disse Vægtdele vilde som oftest være saa smaa, at jeg er overbevist om, at Ingen af os vil efter Flaskens Størrelse kunne bedømme, om vi faae 1 eller 2 Grammer deraf.

David: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at Opnaaelsen af eensartet Maal og Vægt, ligesom eensartet Mønt, har været anseet som et Gode, som man nafladelig skulde have for Die og rette sine Bestræbelser paa. Det har sine store Vanskeligheder at faae dem indførte overalt, men jeg troer, at hvor en Velighed til idetmindste tilnærmelsesviis at komme til et eensartet Vægtssystem tilbyder sig, der skal man ikke vise den fra sig. Man har søgt, idetmindste i en stor Deel af Europa, at komme til Vedtagelsen af en Vægtfod af 500 Grammer paa et Pund; det er den, som er optagen her i dette Lovudkast, og det forekommer mig, at denne Velighed, hvor man kan faae Gramsystemet anvendt i Medicinalvægten, skal man ikke flyde fra sig, især naar de Saglyndige, langt fra at ansee det for ligegyldigt for Publicum, synes at lægge Vægt derpaa. Jeg skal ikke gaae ind paa det reiste Spørgsmaal om, hvorvidt det kunde medføre virkelige Misligheder,

at man benyttede en Recept, som ikke lød paa den Vægt, som er gængs i det vedkommende fremmede Land; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa en Ting, som jeg ikke troer at burde forbylde, forbi det er et Factum, nemlig, at den samvittighedsfulde fremmede Apotheker ikke vil lade sig berolige ved en Forklaring om, hvad et andet Vægtsystem har at betyde; han vil have det liggende for sig, hvilke Bestemmelser der gjælde i det andet Land, for at kunne tilberede Lægemidlet, ikke efter en Forklaring, men efter Lægens Forskrift.

Fischer: Den sidste ærede Taler førte nu Spørgsmaalet langt ud over Grændsen for, hvad der egentlig foreligger. Dersom der var Spørgsmaal, om vi i Danmark nu vilde indføre det franske Vægtsystem, skulde Sagen for mig stille sig ganske anderledes. Jeg indrømmer, at der kunde være megen Grund til at ønske, at de mindre Lande havde Maal, Vægt og Mønt, der sluttede sig til de større Landes, ja, at det vilde være ønskeligt, om hele Verden havde det samme System i de tre nævnte Henseender. Men det er nu engang ikke Tilfældet. Vi have en Lov, der bestemmer Vægteenheden i Danmark, og denne Lov er ikke ret gammel. Ved denne Lov er det tillige stillet i Udsigt, at Medicinalvægten skulde være den samme som den, der er indført som Handelsvægt, og jeg kan ikke indrømme, at hvad der er ansøgt, er af den Betydning, at det svækker de Hensyn, der maae gjøre sig gjældende for, at man beholder eet System i samme Land for den Vægt, som bruges i Handel, og den, der bruges i Medicinen. — Jeg skal villig indrømme den 1ste Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Madvig) at det kan gjøre en Forstjæl, om man fik en Dosis Arsenik, dobbelt saa stor som den, man vilde have, men da Arsenik dog ikke høre til de Gjenstande, Folk tage ind (Madvig: Jo man gjør) . . . i alt Fald ikke en saadan Dosis, som det ærede Medlem nævnte, saa troer jeg ikke, at der vil opstaae nogen Ulempe for Nogens Sundhed deraf.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne, og man gik til Afstemning, hvorved